

Sagens Overgang til 2den Behandling.
vedtoges uden Afstemning.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1734 ff. Udvalgets Betænkning i Tillæg B., Sp. 1847 ff.)

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1ste April 1892 til 31te Marts 1893.

Foruden de af Udvalget i dets Betænkning stillede Endringsforslag, var der stillet følgende Endringsforslag:

Af Casperfen:

Til § 26.

II. Indenrigsministeriet vedkommende.

Kontoen:

„24. Tilskud til Industriforeningen i København til dansk Industris og Haandværks Deltagelse i den internationale Verdensudstilling i Chicago i Aaret 1893 ..... 250,000 Kr.“

udgaar.

Formanden: Ved Sagens Behandling ville vi forholde os paa sædvanlig Maade, saaledes at vi først bestæftige os med Udgiftssiden, og naar vi ere færdige med den, med Indtægtsiden og paa hver gaa frem Paragraf efter Paragraf. Der er da Bejlighed til at gøre de Bemærkninger, hvortil enten Paragraffernes Indhold eller Endringsforslagene maatte give Anledning.

Jeg vil altsaa nu sætte af Udgiftssiden — idet § 11 vil være at tage sidst — under Forhandling §§ 12—18 og af § 26 det Stykke, der vedrører Indenrigsministeriet, og hvortil der er stillet et Endringsforslag under Nr. 38.

Ordføreren (Steffensen): Der er til dette Afsnit kun stillet et eneste Endringsforslag af Flertallet i Udvalget, nemlig Forslaget under Nr. 38. I det andet Ting blev der efter Forslag af Flertallet i Udvalget indsat en Bevilling paa 3,000 Kr. til Danmarks Deltagelse i den interparlamentariske Konference og Verdensfredskongressen i Bern i Sommeren 1892, som Rejseunderstøttelser til delegerede, valgte af Rigsdagens to Afdelinger. Vi foreslaa nu, at denne Bevilling udgaar. Denne Konference og Fredskongress er ikke nogen saadan officiel international Institution, som der i Almindelighed officielt sendes delegerede til. Hvis der er Medlemmer af den danske Rigsdag, der ønske at deltage deri, maa de derfor gøre det paa egen Bekostning, og der er ikke no-

gen Anledning til at give dem noget officielt Præg, ved at de faa Rejseunderstøttelse. Jeg skal altsaa paa Flertallets Vegne indstille, at man udstemmer denne Bevilling.

Th. Nielsen: Jø jeg begrundet Mindretallets Stilling til det Endringsforslag, der foreligger, maa jeg maatte gøre et Par almindelige Bemærkninger, da det vil bevirke, at jeg ikke behøver at motivere de senere Endringsforslag saa udførligt; jeg haaber, at den ærede Formand ikke vil have noget imod dette. Naar Mindretallet gaar med til at deltage i denne Finanslovsbehandling, ligger det deri, at vi ønske en Finanslov og ønske regelmæssige finansielle Tilstande. Vi ønske at medvirke til, at saadanne Tilstande kunne komme til Stede, at Landet i finansiell Henseende kan komme ind under Lovbundne Regler. At det ikke sker, og at Rigsdagssamlingen afbrydes, uden at det sker, kan Mindretallet intet Ansvar have for. Mindretallet tilkendegiver ved sin Stilling til Behandlingen af Finansloven, at det til enhver Tid er rede til at medvirke til, at Landet kan komme ind i regelmæssige finansielle Tilstande. Vi kunne ikke se saaledes paa Sagen, at man under dette Ministerium skal nægte enhver som helst Finanslov eller overhovedet nægte enhver finansiell Bevilling til denne Regering, som det hedder. Jeg kan ikke fra mit Standpunkt erkende, at det er til Regeringen som saadan, at man giver disse Bevillinger, at man gør Regeringen en særlig